

[Aage Frandsen]

regeringens levetid forlænges, og at regeringen og Socialdemokratiet knyttes sammen.

SF håber selvfølgelig, at det, vi oplever nu, er en engangsforeteelse, og at vi i 1988 igen vender tilbage til situationen før december, sådan at vælgerne igen kan få tiltro til, at arbejderflertallet er et reelt alternativ til den nuværende regering.

Skulle det vise sig, at det ikke er en engangsforeteelse, er det en helt anden og alvorlig sag. Debatten i dag vil forhåbentlig give et fingerpeg om, hvorvidt der er tale om en større forståelse mellem regeringen og Socialdemokratiet, som rækker videre; og som det fremgår af det, jeg har sagt, håber vi det sandelig ikke. Vi regner ikke med det.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Når hr. Aage Frandsens konklusion handler om, hvad han ikke tror på, og hvad han ikke håber på, kan jeg ikke forstå, at han bruger så stor en del af sin taletid på at udvikle tankegangen. Vi ønsker også et folketingsvalg, når vi kan vinde det. Men vi ønsker også resultater, når vi kan opnå dem. Jeg synes, at de resultater, vi har opnået i de forhandlinger, der har været, har været så betydelige, at Socialistisk Folkeparti uden bortforklaringer, uden søforklaringer, udmærket kunne hoppe på. Det gælder for så vidt også dette her, som ikke er nogen gave til arbejdsgiverne, men en gave til beskæftigelsen. Jeg har forstået SF's økonomiske ordfører i de foregående 2-3 uger sådan, at man synes, det var en udmærket idé. Så det er ikke nogen undskyldning for ikke at stemme for, at der er en hel masse andet, man også gerne vil, og som der ikke er flertal for i Folketinget. Det er i hvert tilfælde en meget dårlig undskyldning, hr. Aage Frandsen.

Jeg synes ikke, at det bør give anledning til nogen som helst tvivl om, at det, vi har sagt i fællesskab om erhvervs- og strukturpolitik, det, vi har sagt om nødvendigheden af at demokratisere, er vi selvfølgelig enige om. Vi vil udnytte enhver mulighed for at fremme det, men der skal gøres noget for beskæftigelsen her og nu. Det var SF enig i for 3 uger siden, det var SF enig i for 2 uger siden, sådan som jeg oplevede det. Hvorfor er man så ikke også enig i dag? Hvorfor skal vi overhovedet have, skal vi sige denne frihjulskørsel, denne eskapisme? Hvad

er det, der er SF's aktuelle bud på, hvad der kan gøres mere for beskæftigelsen fra Folketingets side? Hvad er det for noget i de resultater af bedømmelsen af denne pakke – som er blevet bearbejdet i trepartsdrøftelserne med fagbevægelsens fulde medvirken og fulde accept, også af beregningsresultaterne – som hr. Aage Frandsen anfægter? Det vil jeg godt have be-
lyst.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Med hensyn til den økonomiske del tror vi ikke på – når man taler om en omkostningsletelse af den størrelsesorden – at det giver det antal arbejdspladser, man påstår. Med hensyn til, hvad vi i øvrigt har sagt om denne omlægning, har vi sagt det samme, som jeg sagde nu: at en omlægning teknisk set kan være ganske fornuftig. Der er dog også dele af det – f.eks. det med sygedagpengene – som er ufornuftige. Der er en række ting, som man godt kunne lave, men så skulle man også følge det op med noget helt andet. Derfor er jeg da selvfølgelig enig i det, som Socialdemokratiet og SF var enige om vedrørende erhvervspolitikken, nemlig at generelle støtteordninger ikke duede, men at der skulle være tale om noget, der havde et perspektiv, noget, der skulle give de ansatte indflydelse.

Jeg kan ikke forstå, at vi blot skulle hoppe med på noget, som Socialdemokratiet aftaler med regeringen. Vore synspunkter er overhovedet ikke tilgodeset; vi har ikke været inddraget i nogen som helst form for forhandlinger. Hvorfor skulle vi dog så hoppe med? Socialistisk Folkeparti har 27 mandater. Det er Socialistisk Folkepartis mandater, det er ikke nogle mandater, som hr. Lykketoft og Socialdemokratiet sådan kan regne med ganske automatisk.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Hr. Aage Frandsen vurderer det således, at man ikke får de arbejdspladser, som man forudser, ved at gennemføre denne omlægning af arbejdsgiverafgifterne. Nu har både LO og Dansk Arbejdsgiverforening og regeringens økonomer forhandlet det og været inddraget i vurderingen af disse ting. Alle disse økonomer